

*A nyugalom az álláig befedte,
a nyár elhamvad összezárt szemében.*

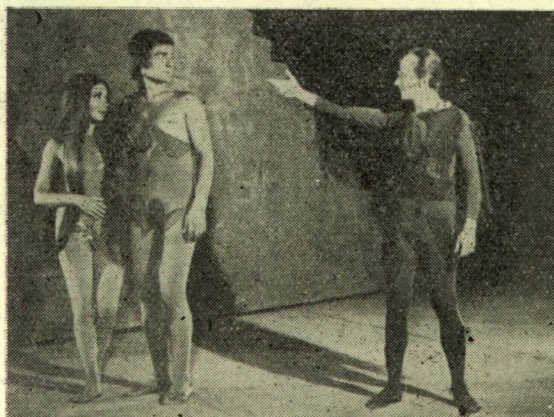
*Itt minden kereszt vasba vert kiáltás.
A fémen átütött a vér, a rozsdá.
A torkokban is megrekedt a sírás,
a csönd a száját csalánnal befonta.*

*Bogáncs szikrázik föl a temetőből.
Nem volt, aki az emberen segítsen.
A karjai kilátszanak a földből:
vállig süllyedt a bádorgarcú Isten.*

*Ők megmaradtak. Kilépnek a tűzből.
Az ajtajuk vérrel van megjelölve.
Feléd jönnek a megkövült időből.
Sértetlenül vonulnak föl a hegyre.*

*Rákérgesült a fény az ikonokra.
A házak elé kiülnek a szentek.
Süti a Nap, a dél keretbe fogja
az arcukba falazott történelmet.*

*Otthon vagy itt. Belépsz a barna ajtón.
Ismerősök jönnek a szobába.
Szívedig suhog a néma falból
egy mozdulatlan angyal szárnycsapása.*



*Szegedi Szabadtéri Játékok, 1965.
Jelenet az Ember tragédiájából*